

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **M. M.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě ze dne 14. 6. 2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2017, ve věci **nároku na invalidní důchod**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o invalidní důchod z důvodu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti pod zákonem stanovenou hranici 35 %.

[2] Žalobce se včasnou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť měl za to, že jeho zdravotní stav odpovídá částečné invaliditě. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a uložení povinnosti žalované znovu ve věci rozhodnout.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na stanovisku zákonného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením PK MPSV.

Nebude-li posudkem PK MPSV potvrzena invalidita žalobce, navrhuje žalovaná zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.

[4] Krajský soud u jednání provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované, obsahem správních spisů a posudkem PK MPSV ze dne 31. 8. 2017.

[5] Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z provedeného dokazování vzal krajský soud za prokázané, že žalobce podal žádost o invalidní důchod poprvé dne 1. 2. 2016. V řízení o této žádosti byl zdravotní stav žalobce posouzen lékařem OSSZ v Karviné dne 21. 3. 2016 se závěrem, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla míra pracovní schopnosti o 25 % s hodnocením dle kapitoly XIII, odd. E, pol. 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a poté bylo vydáno rozhodnutí dne 8. 4. 2016 o zamítnutí žádosti. Žalobce dne 26. 10. 2016 podal znovu žádost o invalidní důchod, kdy požadoval jeho přiznání od vzniku nároku. Lékař OSSZ v Karviné dne 21. 11. 2016 stanovil míru poklesu pracovní schopnosti tentokrát o 35 % s posudkovým hodnocením dle kap. IV, položky 2 písm. b) přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb. s datem vzniku invalidity prvního stupně od 21. 10. 2016 od diabetologického vyšetření. Na základě tohoto posudkového hodnocení Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla dne 3. 2. 2017 tak, že invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně přiznala od 21. 10. 2016. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 7. 2. 2017. Žalobce sepsal dne 22. 2. 2017 podání adresované žalované, které označil jako žádost o přiznání a výplatu invalidního důchodu zpětně od 1. 2. 2016, ve kterém uvedl, že si dne 1. 2. 2016 požádal o přiznání invalidního důchodu, který mu však byl zamítnut a znovu si požádal dne 21. 10. 2016 a ten již přiznán byl. Protože stejný zdravotní stav trvá od podání první žádosti, žádá, aby invalidní důchod mu byl přiznán a vyplacen zpětně s účinností od 1. 2. 2016. Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení toto podání vyhodnotila jako námitky proti rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017. V námitkovém řízení byl však žalobce posouzen odlišně od okresní správy sociálního zabezpečení, neboť lékař žalované dospěl dne 13. 4. 2017 k závěru, že zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídá žádnému stupni invalidity, posuzovaný je schopen se zapojit do pracovního procesu se sníženými nároky na fyzickou zdatnost – bez přetěžování páteře a není vhodná práce se zvedáním a přenášením těžkých břemen a práce ve vynucených polohách. Za rozhodující příčinu stanoví vertebrogenní algický syndrom na podkladě degenerativních změn s posudkovým hodnocením dle kapitoly XIII, odd. E, pol. 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a stanovením míry poklesu pracovní schopnosti o 20 % s navýšením dle § 3 odst. 2 cit. vyhl. o dalších 10 procentních bodů na celkových 30 % vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Vzhledem k závěru posudku lékaře ČSSZ ze dne 13. 4. 2017 žalovaná rozhodla dne 10. 5. 2017 (v nyní souzené věci napadené rozhodnutí), kterým změnila rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017 tak, že výrokem I. pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění žádost o invalidní důchod zamítla a výrokem II. podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. c) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění od 6. 6. 2017 zastavila výplatu invalidního důchodu vypláceného na základě předběžně vykonatelného rozhodnutí č. j. 570 405 1188 ze dne 3. 2. 2017.

[6] Jelikož rozhodnutí soudu v dané věci, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněného nepříznivým zdravotním stavem žalobce a jeho dochovanou

pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek u posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV) s pracovištěm v Ostravě, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

[7] Z posudku PK MPSV ze dne 31. 8. 2017 soud zjistil, že PK MPSV se usnesla na posudkovém závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval míry nejméně 35 %. PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. M. a jeho nálezu ze dne 7. 3. 2016, z nálezu odd. nem. páteře Karvinské hornické nemocnice ze dne 22. 1. 2010, nálezů oční lékařky, neurologických nálezů, ortopedických a dalších. Žalobce byl vyšetřen i odborným lékařem ortopedem u jednání PK MPSV. Zdravotní stav byl hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, jeho rozhodující příčinou k datu vydání napadeného rozhodnutí byl vertebrogenní algický syndrom LS s omezením dynamiky lehkého stupně bez známek kořenové iritace či EMG prokázané kořenové léze, postižení je uvedené v kap. XIII odd. E pol. 1b, kde v rámci uvedeného rozmezí 10 – 20 % hodnotí posudková komise samostatně lehký funkční nález v LS úseku 15 %, v rámci rozmezí hodnotí i nově zjištěný diabetes mellitus, celkově hodnotí 20 % poklesem. Pro zvýšení této hodnoty neexistuje objektivní zdravotní důvod. Dle ortopedického vyšetření nebylo prokázáno omezení hybnosti v kyčlích a artrotické změny jsou mírné, pracovní posuzovaného neomezují. Pracovní je omezen pro trvalé zvedání a přenášení těžkých břemen a nemá psychické či smyslové omezení, je schopen vykonávat své dosavadní zaměstnání. K datu rozhodnutí nešlo o postižení uvedené v 1a, 1c, 1d. Z odborných nálezů z let 2010 až 2017 lze dovodit dlouhodobě vertebrogenní stesky, funkční omezení je bez jakékoliv progresy, nejsou známky kořenové iritace, pro udávanou iradiaci do kyčelních kloubů byl žalobce vyšetřen ortopedem, kde nebylo prokázáno výraznější postižení kyčlí, obj. je lehké omezení dynamiky LS. Dne 25. 5. 2016 poprvé vyšetřen diabetoložkou, byl odeslán neurologem pro zvýšenou hladinu glukózy spojeno se subj. potížemi a byla zahájena terapie PAD vč. dietního režimu.

[8] U jednání soudu žalobce zpochybnil přesvědčivost a objektivnost posudkového hodnocení, předložil nové lékařské zprávy vyhotovené až po datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí, konkrétně nálezy z Ambulance bolesti z období srpen až září. 2017, ve kterých uvedeno, že podstupuje opakovaně infúzní analgetickomymyorelaxní program s přechodným efektem a dále nález z oční ambulance ze dne 11. 8. 2017 o absolvování operací obou očí pro glaukom ve dnech 28. a 29. 8. 2017.

[9] V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 10. 5. 2017 nebyl invalidní. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho

pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se podle § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

[10] Krajský soud opakuje, že PK MPSV v souzené věci je příslušná k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.), a proto posudek této komise považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkového lékaře byl odborný lékař - neurolog. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce včetně vyšetření žalobce u jednání PK přítomným neurologem. Posudková komise vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce zcela shodně s lékařem žalované dle kapitoly XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (dorzopatie a spondylopatie), položky 1 (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének) písm. b (jako lehké funkční postižení) dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. PK MPSV však již nebyla ve shodě ve stanovení horní hranice z možného rozpětí 10 až 20 % toliko z pohledu onemocnění vertebrogenního algického syndromu, když s ohledem na lehký funkční nález stanovila jen 15 %, avšak vzhledem k onemocnění diabetes mellitus v konečném hodnocení stanovila horní hranici 20 %. PK MPSV tak nevyužila ust. § 3 cit. vyhlášky. Jak již výše uvedeno, posudková komise byla řádně odborně obsazena, a soud proto nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce na základě zdravotní dokumentace, kterou si pro své jednání vyžádala a na základě vlastního vyšetření.

[11] Jelikož žalobce k datu 10. 5. 2017 nenaplnoval zákonné podmínky stanovené § 39 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb. pro invaliditu alespoň prvního stupně, byla-li míra poklesu její pracovní schopnosti stanovena 20 %, žalovaná, zamítla-li žádost o invalidní důchod, nijak nepochybila, neboť na řízení o námitkách nedopadá ust. § 90 odst. 3 správního řádu (§ 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb.). Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[12] Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení nebyl procesně úspěšný a žalovaná nemá na jejich náhradu ze zákona nárok (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 4. října 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně